

خشونت خانگی علیه زنان:

مسئله ای که قانون گذاران الجزیره ای به آن اهمیت نمی دهند

خانه امن: در نشست‌ای که به نام "خشونت خانگی علیه زنان (مسئله نهی شده - بین سکوت و شناخت)" صورت گرفت، شرکت کنندگان بلافاصله متوجه شدند که مسئله خشونت خانگی مدت‌های مدیدی است که پشت پرده باقی مانده است و آنهم به این دلیل که همیشه در حوزه خصوصی افراد، جایی که قانون سکوت حکم فرماست اتفاق می‌افتد. با این حال حداقل امروز دیگر این معزل شناخته شده است و بیشتر در رسانه‌ها دیده می‌شود. تحقیقات اخیر نیز گواهی بر گستردگی این مسئله و اثرات زیان بار آن دارد. بنابراین تجزیه و تحلیل عملکرد جاری و قضایی قانون الجزیره و همچنین بررسی کم و کاست‌های آن برای شرکت کنندگان این نشست ضرورت دارد. امروز روشن کردن مسئله خشونت علیه زنان و مهم جلوه دادن آن و اثراتی که بر روی فرد و جامعه می‌گذارد، برای انیسا داودی - گرداننده کنفرانس دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه "تیزی اوزو" - در اولویت قرار دارد. او معتقد است با وجود اینکه خشونت خانگی در روابط خصوصی اتفاق می‌افتد ولی بر روی جامعه نیز تأثیر گذار است. انیسا با ابراز تأسف اظهار کرد:

این مسئله خیلی دیر به عنوان یک مشکل اجتماعی شناخته شد و زمانی که مطرح می‌شود یا بحث را داغ می‌کند و یا باعث سردرگمی می‌شود. سردرگمی میان خشونت خانگی با جر و بحث خانگی از یک طرف و از طرف دیگر نامشخص بودن دلایل و مکانیزم‌هایی که منجر به خشونت خانگی می‌شوند.

با این حال اضافه می‌کند که مفهوم خشونت خانگی در آغاز دهه 70 شناسایی شد که به طور عمده مربوط به زنان خشونت دیده‌ای بود که تنها تحت خشونت‌های جنسی بودند اما امروز این موضوع مفهوم وسیع‌تری دارد و تمامی انواع خشونت را شامل می‌شود.

"جوهر تیزی" عضو هیأت علمی دانشکده حقوق تیزی اوزو در متن پیامش به نیاز مبرم به مبارزات روز افزون علیه این مسئله و عواقب ویران‌گر آن بر سلامت زنان اشاره می‌کند و می‌گوید این مسئله می‌تواند موجب شود که قربانیان آن به چیزهایی چون الکل، داروهای روان‌گردان، ضد درد، ضد افسردگی و خواب‌آور روی آورند. بر اساس گزارش سازمان بهداشت جهانی، هزینه‌ای که این زنان خشونت دیده برای جامعه دارند دو برابر و نیم هزینه‌ای است که دیگر زنان دارند. ضرورت نشان دادن عکس‌العمل فوری به این مسئله با نگاهی به آمار قربانیان مشخص می‌شود.

بعنوان مثال بر اساس آمار پلیس قضایی ژاندارمری در سال 2012، در الجزیره 5700 قربانی گزارش شده‌اند که از این تعداد 261 نفر آن‌ها کشته شده‌اند با وجود این دانشجویانی مانند "راچیدا علی احمد" و "محمد تاجر" معتقدند که این شرایط شدت دهنده مجازات (کیفیات مشدده) خشونت تنها در مورد کسانی است که همسر خود مورد خشونت قرار داده‌اند. اما محدود می‌شود به مواردی که ثابت شود که همسر خود را مجبور کرده‌اند که سلامت خود را به خطر بیندازد و یا تن فروشی کند در حالی که تنبیه در نظر گرفته شده برای کسی که همسرش را مورد خشونت قرار داده‌اند دیگران است بدون آنکه به ویژگی‌های فرد متجاوز توجه شود.

این سخنرانان معتقدند که قانون خشونت خانگی نباید تنها برای خشونت های فیزیکی مجازات قائل شود بلکه باید تمام انواع آن را در نظر بگیرد. این قانون همچنین باید مجازات های مناسبی برای خشونت گران مشخص و اثراتی را که روی کودکان می گذارد مد نظر قرار دهد، تا از آن طریق بتوان جلوی این خشونت ها را گرفت و مردم را مطلع ساخت. "فروджа موسوی" از انجمن اموسنا تأکید می کند که لایحه خاصی برای مجازات خشونت علیه زنان در آپریل سال 2010 پیش نویس شده است. او همچنین به یاد آورد که این لایحه در 25 ژانویه 2012 در روزنامه رسمی ثبت شده و به مجلس تحویل داده شده است.

ترجمه: مهتاب صمیمی، بهرام کاشانی

منبع: <http://goo.gl/fLBNB>